

De Bemærkninger, som er gjorte saavel om Brugsforeningers Skattepligt som om Toldloven, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg synes, at den højtærede Finansminister derom har sagt, hvad der bør siges ved denne Lejlighed, da Talen kun er om en midlertidig Fornyeelse af Skattelovene.

Til det ærede Medlem Hr. Henningsen, der mente at se et Bevis paa det foregaaende Ministeriums gode finansielle Styre i den Stigning, der foreligger i vore Indkomster og i vor Formue, skal jeg kun gøre en Tilføjelse til det, Finansministeren allerede derom har sagt. Det er jo rigtig, som Tallene udviser, at saavel Indkomsterne som Formuerne er steget; men hvad de sidste angaar, er det ikke absolut givet, at Formuestigningen ogsaa i Fremtiden vil være Aktiver. Det kan let træffe, at den bliver Papir. Men een Ting synes jeg, at man ikke maa overse, nemlig at vi beklageligvis ikke blot har brugt de store Indtægter, vi har haft, men endogsaa har stiftet Gæld i betydelig Udstrækning. Naar vi tænker paa Fremtiden, tror jeg, det er rigtig at tage med i sin Bedømmelse den øgede Gældbyrde, der i Fremtiden vil kaste sine Skygger ind over vore Finanslove, idet jeg vel nok tør sige, at vor Udgift til Renter og Afdrag af Statslaan er blevet 4- eller 5-doblet. Det maa tages i Betragtning, naar man vil jugere med Hensyn til vor Fremgang i de foregaaende Aar. Det ærede Medlem gjorde en Henstilling om en anden Beregning af Vederlaget til Kommunerne for Skatteopkrævningen. Tanken synes mig tiltalende. Om det netop vil være muligt og rigtig at gennemføre den ved disse midlertidige Skattelove, derom kan der nærmere forhandles i Udvalget. Det samme gælder de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen. Han stillede jo i Udsigt, at hans Fag vilde søge Foretræde for Udvalget og ønskede at give det Oplysninger. Udvalget vil selvfølgelig høre paa dem med Interesse og Velvillie.

Jeg kan nøjes med disse faa Bemærkninger paa dette Tidspunkt, idet jeg deler Finansministerens Betragtning, at det, der i øvrigt ligger os imellem, vil lettest kunne forhandles i et Udvalg.

Wilmann: Den højtærede Finansminister var ikke meget imødekommende overfor de Ønsker og Henstillinger om Ændringer i de forelagte Lovforslag, som jeg fremsatte. Den højtærede Minister sagde, at de Indtægter, der skulde fremkomme i Henhold til disse Forslag, kom først fra

1. April 1921, og de kunde altsaa ikke have nogen Betydning for Spørgsmaalet om Understøttelse til arbejdsløse. Deri er jeg ikke ganske enig med den højtærede Minister, for hvis Aarsagen til, at Ministeriet for Øjeblikket ikke vil — hvis det ikke vil — gaa med til at give Understøttelse, skulde være den, at det frygter at komme til at staa og mangle Penge dertil, synes jeg dog, det vilde være rimeligt at tage Hensyn til en saadan eventuel Udgift ved de Lovforslag, der her foreligger. Den højtærede Minister siger, at der fra Ministeriets Side vil blive gjort alt, hvad gøres kan, for at skaffe Arbejde, og det takker jeg for, og jeg vilde ønske, det kunde nytte. Men det er nu ikke saa let at skaffe Arbejde, som det maaske ser ud til. For det første er Kommunerne i Virkeligheden saadan stillede Landet over, at de ikke kan udføre det Arbejde, som de gerne vilde have udført, fordi de mangler Penge dertil, og jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister kan og vil skaffe dem de nødvendige Penge. Men jeg er ganske overbevist om, at saadan som Arbejdsløsheden tegner sig for den kommende Vinter, vil de Bestræbelser, der kan udfoldes for at skaffe Arbejde, og som jeg paa mit Partis Vegne anerkender, alligevel ikke slaa til, og mange af de arbejdsløse ersaadan stillede, at hvis der ikke skaffes dem ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, er de henviste til Fattigvæsenet. I saa Fald, det erkender jeg, har vore Modstandere jo den Fordel, at de paagældende heller ikke har Valgret til de kommende Kommunalvalg, og det kan maaske ogsaa have sin Betydning. Jeg konstaterer, at vi har Ministeriet Neergaard i Øjeblikket, de Mænd, der skulde skabe saa lykkelige Tilstande her i vort Land, naar blot det radikale Ministerium kom ud af Verden, men vi har virkelig i dette Øjeblik en Arbejdsløshed, der omfatter ca. 30 000 Mennesker. Er det alt sammen Folk, som ikke vil arbejde? Er det Folk, som Stat eller Kommune har tilbudt Arbejde, men som ikke vil tage derimod? Det tror jeg ikke, det er. Det er en Kendsgerning, at saadan er Forholdet i Øjeblikket, og de arbejdsløse kan ikke leve Vinteren igennem af gode Løfter og gode Hensigter; og selv om de gode Hensigter fører til noget, kan de Tusinder, som jeg er overbevist om alligevel kommer til at gaa ledige, fordi man ikke kan skaffe Arbejde til alle, jo daarligt klare sig dermed.

Den højtærede Minister sagde, at han havde givet Anvisning paa sociale Reformers. Vi skulde have Forslag om Alders-